

Isten, haza és az embertársak szolgálatára

TÁBORKERESZT

2020. június

PÜNKÖSD

Pünkösdi szonett

Ott ülnek ők, magukra hagyottan,
a csüggedt-gyáván összebújók,
az arcukra titkon kámzsát húzók,
vacogó félelemben fagyottan,

legott rohanó szél vad erejétől
zúgva hasad fel a menyei kárpit,
s lángnyelvek ragyogó tüze válik
férfi-merészség védpajzsává. Hevétől

olvad a dermedt szó, hittelt hirdetik
úttukat fehér galambok követik
száz nép nyelvén a Mester tanát

Kellenének most is láng-szemű fények,
hogy Földünkön értse milliárd lélek
a tűz-áldotta Béke szavát!

Téglás-Hajós Éva

Ablak a szívémen

*Lady Baden Powell Olave Soames diktálta életrajzát titkárnőjének,
Mary Drewery-nek.*

megjelent 1973-ban Angliában.

BiPi 1857. február 22-én született

Olave 1889. február 22-én született

Olave gyermekkorában nem járt iskolába, hanem otthon tanult. Nővérével együtt sokat kertészkedtek, gondozták állataikat, vagyis cselekvés útján ismerték meg a környezetet. Cselekvés útján, „cselekedve tanulás” volt, ami a cserkészlet módszereit idézi. Magas szinten űzött sokféle sportot, szerette a zenét, jól hegedült. Télen a család Londonba ment, koncertekre, színházba, múzeumokba jártak, nagy társasági életet éltek. Első nagy utazása édesapjával egy hajóút volt, Jamaicába készültek. A hajóról levelet írt édesanyjának, amelyben ez áll: „A hajón csak egy érdekes ember van,

a Cserkész.” Bemutatták őket egymásnak. A Cserkész megkérdezte, hogy Londonban lakik-e?

– Nem, Dorsetben – felelte Olave.

– De van kutyája, egy barna-fehér spániel? – Végül kiderült, hogy két évvel korábban Olave néhány hétig Londonban volt, és a kutyáját naponta sétáltatta a Hyde parkban. Itt figyelt fel rá a Cserkész, aki reggelente a parkon át ment akkori munkahelyére, a kaszárnyába. A hajóúton való találkozás során szerelmesek lettek egymásba, és 1912.

szeptember 14-én BiPi megkérte Olave kezét, 26-án volt az eljegyzésük, október 30-án szűk családi körben tartották meg az esküvőjüket. Egy hét volt az övék, utána máris megkezdődött közös cserkészéletük. Sok cserkész félt, hogy BiPi cserkészélete már nem lesz a korábbi, nagyon aktív élet, de ebben tévedtek, ezen túl most már mindig ketten együtt cserkészkedtek.

Olave és Pi-Pi esküvői fényképe

meggyőzése, hogy a lányok nem fognak „elfiúsodni”. (1920-ig Ágnes volt a vezető, majd Margit királyi hercegnő követte, Ágnes pedig alelnökként dolgozott benne 1945-ben bekövetkezett haláláig.)

Az amerikai lányok viszont a cserkészlányok „guide” elnevezését nem fogadták el, mert ez az ő nyelvhasználatukban indián vadász-kifejezés volt. Kiharcolták, hogy az amerikai cserkészlányokra is a „scout” elnevezés legyen érvényes. Ez ma is így van, de csak Amerikában.

1912-ben a házaspár Amerikába ment, miután a cserkészlet itt is megalakult, nem csak a fiúk, de a lányok is cserkészek akartak lenni. Ennek előzménye az volt, hogy 1909-ben Londonban, a Kristálypalotában cserkész nagygyűlés volt, ahol a lányok is megjelentek és követelték, hogy ők is cserkészek lehessenek. Olvasták az 1908-ban megjelent „Cserkészlet fiúknak” című könyvet. Jelentkezésük azt bizonyította, hogy egy testvérmozgalomra van igény. BiPi akkor a testvérét, Ágneszt bízta meg a vezetéssel, az ő feladata lett a szülők

Agnes Baden-Powell cserkészlányok körében

Ehhez írógépet is vett, ami akkor nagy újdonság volt. Nevet is kapott az írógép, mégpedig „bogár” lett a neve, amit valószínűleg a gyermekei adtak neki a kopogó hangja miatt.

Pi-Pi családja körében

előadásokat szerveztek, amelyeken egyre többen vettek részt. A lányok megtalálták, hogy mi az, amit ők tudnak legjobban a cserkészletben csinálni, nem kell a fiúkat utánozniuk. Olave volt a fő megbízott: szervezett, utazott. 1918-ban kinevezték Főcserkészlánynak. „Testvér-

Első gyermekük Péter 1913. október 30-án született. A család gyorsan gyarapodott: Heather 1915. június 1-jén, Betty 1917. április 16-án született. (Betty 1993-ban cserkészvezető lányával Gödöllőn is járt.)

Olave a gyermeknevelés, a család mellett minden idejét férje munkája segítségével töltötte.

Amikor a fiú- és lánymozgalom egy szövetség lett, Olave jelentkezett a közös cserkészletben való munkára. Járt az országot, segített a férjének. Egy 1916-ban megrendezett konferencián megállapították, hogy a mozgalom színvonala egyre jobb, sok kiadvány, segédanyag jelent meg,

mozgalmakat vezettünk – mondta – együtt utazhattunk, segítettük egymás munkáját.” Gyermekük is sokat hallottak a cserkészetéről, később majd mindegyikük bekapcsolódott a munkába, vezetők is lettek, sőt az ő gyermekeik is.

Végre lett családi otthonuk, Pax Hill, ahol a család együtt lehetett, mindenkinek és mindennek lett helye. BiPi szobája tele iratokkal, tárgyakkal, tudott hol tárgyalni, de aludni télen-nyáron a teraszon aludt, ugyanis megszokta katonaeletében, hogy mindig a szabadban legyen.

Olave egyszer leírta egy napjukat: BiPi hajnalban kelt, teázott, leült íróasztalához. Reggel $\frac{1}{2}$ 8 a kutyasétáltatás, $\frac{3}{4}$ 9 a reggeli ideje. Amikor megjött a posta, azt ki-ki átnézte, Olave a levelezését írta a „bogáron”. $\frac{1}{2}$ 12-kor séta következett, majd ebéd, utána a férje lepihent. Olave a házimunka után nézett, amit újabb séta követett: napi 7 mérföldet tettek meg. A délutánhoz hozzá tartozott a hagyományos tea, vendégek. Rendszeres volt a korai vacsora, $\frac{1}{2}$ 10-kor férje már „eltűnt”, akkor is, ha vendégek voltak.

1920-ban Indiában is megindult a cserkészet, de itt a kasztbeli elmentések és a nők helyzete sok gondot okozott, de végül megindultak a jó úton. Egymás után alakultak a szövetségek: Burma, Egyiptom, Görögország és a zsidó cserkészet következett. Olave ezen az utazáson mondta első rádiós beszédét azon a leadón, amelyet a férje kapott születésnapjára a Cserkészsövetségtől. 8 perces beszéd volt, amit aztán nagyon sok követett a következő években.

1920 után is még sok fárasztó utazás következett, együtt is és külön-külön is. Végül kiderült, hogy BiPi túldolgozta magát. Orvosai tökéletes nyugalmat írtak elő környezetváltozással, így Afrikában töltöttek egy évet.

1926–27-ben Dél-Afrikában jártak. Olave megismerte férje katonaeletének színhelyeit. A cserkészet itt is megalakult, de csak a fehéreknek, a színesbőrűek elnevezése „Útkeresők” és „Vándorok” lett. Sok munka után sikerült az egy ország egy szövetség működését létrehozni azon az elven, hogy „Minden mozgalom, amely különböző fajú

és vallású emberek között megértést hoz, csak jó lehet.” Dél-Afrikából visszatértek Angliába. A hosszú hajóúton 3 napnyi pihenő jutott Olave-nak. Ekkor gépelte le férje kézíratait a „bogáron”, sétákat tett a fedélzeten, rajzolt, írt.

Az 1929-i Arrowe Parkban megrendezett Jamboree jelezte, hogy „nagykorúvá” vált a mozgalom. A walesi herceg bejelentette: „Lord” címet kap az Alapító. Ajándékok sorával halmozták el az egész világból: Rolls-Royce autót, egy utazó kocsit kapott, egy (ma is ismert) portré készült róla, amit egy híres festő festett. Ezekon kívül 2800 Font – és egy zöld nadrágtartó tartozott az ajándékok közé. Miért a zöld nadrágtartó? Mert ezt kérte, amikor a cserkészek megkérdezték, mire lenne szüksége.

Nem sokkal később betörték otthonukba, Pax Hill-be. Elvittek minden ezüstöt, felforgattak mindent. BiPi-ék hiába keresték azt az aranydobozt, amelyben a legfontosabb iratokat tartották. Biztosítva voltak, de nem az érték, hanem az ellopott emlékek voltak azok, amelyeket igazán sajnáltak.

1930-ban Londonban volt az a Leánycserkész konferencia, amelyen Olave-ot megválasztották a „Világ Főcserkészlányává”.

A következő 2 év mozgalmas volt: konferenciák, utazások, tanácskozások, szövetségek, csapatok látogatása következett.

1932-ben „A Brit Birodalom Nagykeresztje” kitüntetéssel ismerték el Olave munkáját. Ezt ő a cserkészmozgalom számára érezte nagy kitüntetésnek. Még ebben az évben újabb jelentős esemény következett: Lengyelországban, Katowice városában nemzetközi cserkészlány konferenciát tartottak. Egy belga vezető ajánlotta, hogy legyen egy nap az évben, amikor minden cserkészlány barátsággal gondol egymásra. Olave rádióbeszédet mondott: „Személyesen nem találkozhatunk, de gondolhatunk egymásra, munkálkodhatunk a világbéke megteremtésén.” Ez a nap február 22-e, Olave és BiPi közös születésnapja lett. Azóta ez a nap minden cserkész számára ünnep, megemlékezések, ünnepek vannak az egész világon. A magyar

cserkészek is minden évben ünnepi megemlékezést tartanak, ebben az évben (2020) is szentmisére gyűltünk össze cserkész püspökünk, dr. Beer Miklós mondta az ünnepi misét.

1933-ban XI. Piusz pápa magánkihallgatáson fogadta a házaspárt. Olave nagy gondban volt, mert nem volt az ilyen alkalomra előirt

May your outlook this year be without any showers
But sunny and bright, and as cheerful as ours!

PaxTu
Olave Baden-Snell

PaxTu: Nyeri: Kenya

(The above sketch is one of those in my book "Scout & Girl" in Africa)

*Az Outspan hotel kertjében álló kerti lakban élt
Bi-Pi kenyai tartózkodása alatt, haláláig*

PaxTu (Nyeri, Kenya) napjainkban egy kis cserkészmúzeumnak ad helyet

fekete ruhája, amihez fátyol is kellett volna. Olasz cserkészvezetők segítették ki. A pápa nagyon érdeklődött munkájuk felől, és elismerte a cserkészetben végzett tevékenységüket. Ennek hallatára az olasz cserkészet is nagymértékben fellendült.

Olave azt gondolta, hogy meg kell ismerni, milyen a cserkészmunka más országokban. Első világháború tengeri útján 650 cserkésztiszt kísérte a „béke útján”. Nagy sikere volt az útnak, több hasonló követte.

1934 januárjában BiPi súlyos beteg lett, műtéten esett át, amit nagyon lassú javulás követett. Sokat kellett pihennie, felesége mindig mellette volt. Lassú javulás után októberben 9 hónapig

tartó világméretű útra vállalkozott. Az út során Kanadában, ahol addig református és katolikus szövetség is volt, sikerült a két szövetséget egyesíteni.

Olave 1936-ban látta, hogy nagy pihenésre van szükség. Kenyába mentek, ahol BiPi sokat pihent, felesége ennek érdekében intézett mindent.

1937-ben kapta a francia Becsületrend kitüntetését. Az év májusában volt Vogelenzangban a jamboree, ahol BiPi utolsó beszédét mondta el. Felszámolták Pax Hill-t és Kenyába költöztek. 1941.január 9-én BiPi meghalt.

Férje halála után XII. Piusz pápa is fogadta Olav-ot, aki ekkor nem az ilyenkor elvárt öltözetben, hanem a Világ Cserkészlány egyenruhájában vett részt a fogadáson. A pápa erre nem tett semmilyen megjegyzést, de a cserkészet elismerése, dicsérete most sem maradt el.

Olave és Robert Baden-Powell sírja Kenyában, Nyeri településen

Hamvait férje sírjában helyezték el nagy pompával. Szeptemberben a világ cserkészei a Westminster Apátságban vettek búcsút tőle.

Olave Baden-Powell könyve alapján összeállította dr. Ferencz Mária cst.

Trianon 100 – II. János Pál 100

„Amiként a család, úgy a nemzet és a haza sem helyettesíthető valóságok.”

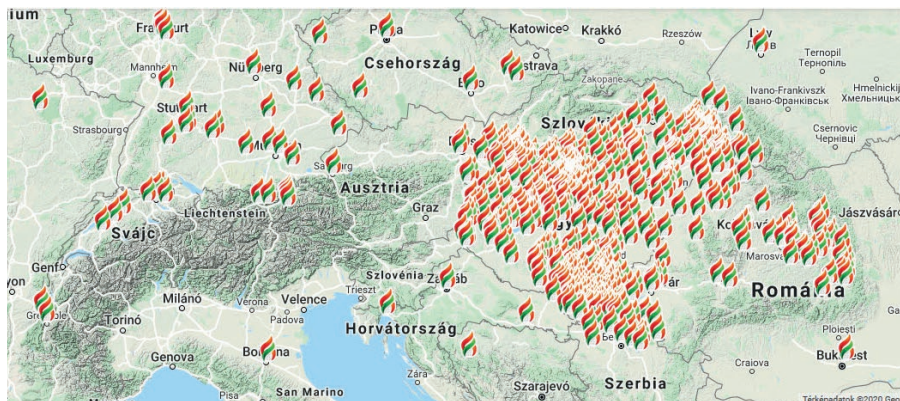
(Szent II. János Pál pápa)

Csepel, Béke tér

„A haza tehát örökség, s egyszersmind eme örökségből fakadó helyzet is, ami a haza földjére és területére vonatkozik. Ám a haza fogalma még ennél is szorosabban kötődik azokhoz az értékekhez és szellemi tartalmakhoz, amelyek egy bizonyos nemzet kultúráját alkotják... amikor a lengyeleket megfosztották területeiktől és feldarabolták nemzetüket, akkor sem csökkent érzékenységük szellemi örökségük és őseiktől örökölt kultúrájuk iránt, sőt éppen hogy ekkor indult rendkívül dinamikus fejlődésnek.”

(Szent II. János Pál pápa)

Az Összetartozás tüzei a Kárpát medencében és azon túl

„A területek, amelyeket egy néptől erővel elszakítottak, bizonyos értelemben a nemzet „szelleméhez” intézett könyörgést, sőt kiáltást jelentenek. A nemzet szelleme ilyenkor fölserken, új életre kél, és harcba száll, hogy visszaszerezze a földnek az őt megillető jogokat.”

(Szent II. János Pál pápa)

Szemák Mihály cserkésztestvérünk felvétele Kárpátaljáról

„Krisztus távozása a haza fogalmát eszkatologikus és örökkévaló dimenzióba emelte, ám semmivel nem csökkentette evilági tartalmát. Tapasztalatból, a lengyel történelemből tudjuk, milyen mértékben növelte az örök haza tudata a készséget az evilági haza szolgálatára, arra ösztönözve polgárait, hogy bármilyen, nemritkán igen hősiés áldozatot is vállaljanak ennek érdekében. Az Egyház által a történelem folyamán s különösen az utolsó századokban oltárra emelt szentek ékesszóló módon tanúskodnak erről.”

(Szent II. János Pál pápa)

„A hazafiság, mint a haza szeretete, elismeri minden más nemzet jogát is arra, hogy hasonlóképpen szeresse hazáját.”

(Szent II. János Pál pápa)

Tarzícius a 20. században

A kommunista egyházüldözésnek megvan a gyümölcse. Sokak fájdalma – gyönyörű gyümölcsök. Brückner Ákos Előd atya összegyűjtötte: könyve megírásáig, 2019-ig tizenkét boldogot avattak a Kárpát-medence 20. században élő papjai, szerzetesei közül. És ezzel nincs vége...

A tizenkettő közül utolsóként Brenner János Anasztáz ciszterci szerzetes boldoggá avatása történt meg 2018-ban.

Iskoláit Szombathelyen, Pécsen, és Zircen végezte, 1950-ben jelentkezett novíciusnak a ciszterci rendbe. Ebben az évben oszlatták fel a szerzetesrendeket. Így történt, hogy a budapesti Hittudományi

Brenner János

*Brenner János és plébánosa,
Kozma Ferenc atya*

Akadémia hallgatója lett két éven keresztül, majd szombathelyi egyházmegyei szemináriumban tanult, végül annak a feloszlatása után a győri papneveldeben fejezte be tanulmányait. 1955. június 19-én szentelték pappá, és Rábakethelyen (ma Szentgotthárd második kerülete) lett káplán.

Brenner János minden áldozatra készen állt híveiért. Különösen rajongott a gyermekekért, az ifjúságért. Mindezeket, kiváltképp, ahogyan az ifjúsággal foglalkozott, a kommunista hatalom nem nézte jó szemmel. Többször, több féle módon igyekeztek megszabadulni tőle. Ez vezetett végül az 1957. december 14-éről 15-ére virradó éjjelen történetekhez, amelyek pontos lefolyása máig sem ismert. Valahogy így esett: azzal a kitalált indokkal, hogy egy beteget kellene ellátni szentségekkel, elcsalták otthonról az egyik szomszédos településre, Zsidára, amelyik a rábakethelyi plébánia filiája volt. Útközben többször megtámadták, de sikerült elmenekülnie. Végül a feltételezett beteg háza közelében kapták el, és harminckét késszúrással megölték. A legtöbb késszúrással a bal kezét érte, amelyel az Eucharisziát szorította védőn magához.

Hogy jobban el tudjuk képzelni Brenner Jánost, az embert, néhány gondolatát érdemes felidézni. Jelmondata ez volt: „Az istenszeretőknek minden a javukra válik” (Róm

A három Brenner fivér

*A családban mindhárom fiú,
a papi hivatást választotta*

8.28). Elsőéves kispap-társainak csoportvezetőjeként mondott búcsúbeszédet nekik az 1953–54-es tanév végén. Ebből idézünk:

„Minden más véleménnyel szemben Isten az embert szeretetre teremtette. Ez az otthona, boldogsága, de értékmérője is. Talaja pedig a közösség. Ezért gondolta Isten közösségi lénynek az embert, hogy egyénisége megnyíljon mások felé, túljusson önmagán, és az emberek egymásra találjanak. Így lesznek a háromszemélyű egy Isten képmásai.

Mi is egy évet töltöttünk egymás mellett. Vajon túljutottunk-e az egymásmellettségen? Vajon milyen találkozás ez? Egymás kezét és zsebét néztük, vagy megtanultunk mosolyogva egymás szemébe nézni, sőt együtt nézni ugyanabba az irányba? Vajon egymásra találtunk-e, megtaláltuk-e a szeretetet? Mert az élet iskolájában ez a fő tantárgy. Gondolkodjatok el ezen, és készítsetek magatoknak mérleget az évről. Találtok jót sokat, de hibát is. A hibáért alázatos szívvel kérjétek bocsánatot a jó Istentől, a jót pedig egyedül csak Neki tudadjonítsátok.”

A boldoggá avatáson Brenner József nagyprépost bátyja csontereklyéjével

Lelki naplójában olvasható:
„Uram, Te tudod azt, hogy boldogságot itt az életben nem keresek, hiszen mindenemet beléd helyeztem. Uram, tudom, hogy a tiedet nem kíméled a szenvedéstől, mert mérhetetlen hasznuk van belőle.”

Osztálytársai visszaemlékezése szerint elemista korában mindenáron szerette volna Tarzícusz szerepét eljátszani az Oltáriszentséget védelmező szent életét bemutató előadásban.

Zelliger Erzsébet

Ne légy hitetlen, hanem hívó!

A János evangélium 20,24-29 szentírási rész fő mondanivalója: Ne légy hitetlen, hanem hívó! Ezt maga Jézus mondja feltámadása után, amikor megjelent a kételkedő Tamás apostolnak. A csodák láttán az apostolok hite megerősödik. A Mesternek van hatalma a kenyér fölött, és van hatalma a teste fölött, akár a vízen is tud járni.

Korábban két csodáról volt szó. A kenyérszaporítás csodájáról (Jn 6,1-13) és a vízen járás (Jn 6,16-21) csodájáról. Az evangélisták Jézusnak több csodájáról is beszámolnak. Azt mindnyájan megértjük, hogy ha egy vak, béna, leprás és más gyógyulni vágyó Jézushoz fordul, akkor Jézus meggyógyítja. Itt fény derül Isten emberek iránti szeretetére, könyörületére. Világosan látjuk az is, hogy valójában ki is a Názáreti Jézus. Az Isten fölkentje, az Isten fia, ki magára vette emberi természetünket.

De miért volt szükség a vízen járás bemutatására? A vízen járást nem kérte tőle senki. A vízen járással nem gyógyított meg semmilyen testi betegséget. Mégis mi lehetett a célja a Mesternek ezzel a csodájával? Ezzel a tettevel nem a testüket gyógyította, hanem a lelküket. A hitet ébresztette fel bennük. Ahogy Tamás apostolnak mondta: „Ne légy hitetlen, hanem hívó.” Ezt minden apostolnak és a mai kor minden emberének is mondja: „Ne légy hitetlen, hanem légy hívó”. A szentírás úgy tudósít bennünket, hogy a vízen járás a kenyérszaporítás napján történt, amikor beesteledett. A két csoda összetartozik, Jézus a testével és a kenyérral bármit megtehet. Hatalma van fölötte, természetfeletti hatalma. Ezzel készíti elő az Oltáriszentségbe, az ő titokzatos jelenlétebe vetett hitet. Amikor az utolsó vacsorán Jézus kenyeret és bort vesz a kezébe és azt mondja, hogy „ez az én testem, ez az én vérem”, vagy azt mondja egy más alkalommal, „én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig”, akkor a tanítványok már hittel fogadják, és ez a hit később egyre jobban elmélyül mindabban, amit szemükkel már nem láthatnak. Mert Jézus csodái megerősítették őket hitükben.

De feltehetjük a kérdést, mi miért higgyünk? Mi nem ettünk a megsziporított kenyérből, mi nem láttuk Jézust a vízen járni. A mi szemünk előtt nem tett csodát Jézus, tehát miért higgyünk? Ami körülvesz bennünket, minden a mi kezünk alkotása, a technika vívmányai, az orvostudomány eredményei mind-mind az emberi szorgalom gyümölcse. Miért lenne szükségünk Istenre? Valóban azt látjuk, hogy sokan úgy élnek, mintha Isten nem is létezne.

Egyik hittanórámon egy elsőáldozó korú, nagyon tiszteletteljesen és őszinte nyíltsággal megjegyezte, hogy Isten nem is létezik. Ő nem hiszi el.

Akkor én sem hiszem el, hogy van édesanyád! - válaszoltam. A gyermeknek könny szökött a szemébe, és csendes hangon mondta: „Hát akkor én sem lehetnék, hiszen ő szült meg engem”. Igen, a világot is, az életet is, valakinek el kellett indítani, „meg kellett szülni!”. Kisiskolás szinten feltett kérdéseink elvezetnek a Teremtőhöz. Csak kérdezni kell! Az első embert ki szülte meg? Az első majom miből lett, az első állat miből lett, az első növény miből lett, és sorolhatnák tovább. Az első bolygó miből lett? Ki programozta és indította az űsrobbanást?

A felnőtteknek a szentírás már komolyabb választ ad. „Ami benne láthatatlan örök ereje és isteni mivolta, arra a világ teremtése óta értelemmel következtethetünk.” Csak használnunk kell az értelmünket, és felfedezzük, hogy Isten ma is tesz csodát, a csodák világában élünk. Szántóföldjeinken az ember munkáját Isten megáldja, és megsziporítja vetéseinket, hogy bőséges kenyér jusson minden család asztalára.

A csodát nem csak a tudósok, de az egyszerű emberek is felfogják. Csak el kell nekik mondani. Nem tudományosan, hanem egyszerűen, például így:

Mily bölcsen programozta a Teremtő a Napot, hogy sok-sok millió éven keresztül a parányi hidrogén ekkora energiát szolgáltat nekünk. Mily bölcsen megalkotta az atomok szerkezetét és energiáját. Mily

bölcs az űrtávközlés, amely sok millió kilométerről a Nap energiáját eljuttatja a Földre. Mily bölcsen vannak megalkotva a zöld növények. Átalakítják a fény energiáját. Mellesleg megtermelik az életünkhöz nélkülözhetetlen oxigént is. Az a cukor, amit a reggeli teába tettünk, vagy az a földieper, mely májusban ott mosolyog édes ízével asztalukon, mindez az előbb felsorolt bölcs teremtői program, a növények fotoszintézisének gyümölcse.

A csodát szemünkkel látjuk, szánkkal érezzük, mikor a teát kortyolgatjuk, vagy az epret elfogyasztjuk.

De a csoda tovább folytatódik, amikor emésztő enzimeink e cukrokat lebontják.

A cukormolekulák eljutva sejtjeinkhez energiát biztosítanak izmainknak, agysejtjeinknek, hogy azokkal hasznos emberi tevékenységet folytassunk.

A csoda tehát mi magunk vagyunk. Isten teremtményei, Isten remekművei.

Annak idején tanultuk, hogy a Teremtő a görögöknek adta a bölcsességet, választott népének pedig a kinyilatkoztatást, hogy hinni tudjanak benne.

Nos, nekünk, keresztényeknek – úgy tűnik – mindkettőt adta. A kinyilatkoztatást is, az apostolok által hirdetett és továbbadott üzenetet, a bölcsességet is, mellyel által feltárult előttünk az anyagvilág titka, a Teremtő csodálatos alkotása. A parányi vírusok világától a milliárdnyi fényévre lévő galaxisok világáig. Hiszen a Szentírásban már kétezer éve olvasható: „Ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, arra a világ teremtése óta értelemmel következtethetünk.” (Róm 1,20)

Befejezésül idézzük Vörösmarty Mihály sorait:

*„A természet örök könyvét forgatni ne szűnjél:
Benne az Istennek képe leírva vagyon.”*

Csatlós István atya

Teleki Pál

*(Geográfus, egyetemi tanár, az MTA tagja, tb. főcserkész. Budapest, 1879.
november 1 – Budapest, 1941. április 3)*

A történelem nem ismert részletei miatt támadói és támogatói szerint személyisége kettős megítélés alá esik. Halálának évfordulóján minden évben megemlékeznek róla. Most legyen szó egy korábbi megemlékezésről és annak történelmi háttéréről!

2004. április 3-án Balatonbogláron a katolikus templom kertjében állították fel Teleki Pálnak a Budapestről száműzött szobrát, Rieger Tibor Kossuth-díjas szobrászművész alkotását. Miért Balatonbogláron?

Teleki Pál 1939-ben személyesen kereste fel Varga Béla boglári plébánost, és arra kérte, hogy a hazánkba menekült lengyeleket fogadja be. Ez meg is történt, sőt lengyel iskola, gimnázium is létesült. A háborút 200 ezer lengyel menekült élte át hazánkban.

A szobrot a Teleki Pál Emlékbizottság a Budai Várban szeretne volna felállíttatni, de a fővárosi közgyűlés nem járult hozzá. Több település is szívesen adott volna helyet a szobornak, Balatonboglár képviselőtestülete ünnepi ülésen határozott, hogy a szobor kerüljön Boglára. Az Emlékbizottság elfogadta a bogláriak ajánlatát. Szöllösi Ferenc plébános, maga is cserkész, a helyi cserkészcsapat segítségével

kialakította a szobor helyét a templom kertjében.

Az ünnepségen a helyi cserkészcsapat állt díszőrséget. Beszédet mondott az Emlékbizottság elnöke, majd a volt lengyel nagykövet és Stolarski egykori boglári diák magyar nyelven méltatta Teleki lengyel barátságát, a lengyel menekültek megmentésével szerzett érdemeit. A szobrot Gyulay Endre szeged-csanádi püspök, az MCSSZ volt elnöke áldotta meg, az MCSSZF nevében Lendvai-Lintner Imre Telekinek a magyar cserkészletben betöltött szerepét ismertette.

Rieger Tibor szobra a gondterhelt Telekit ábrázolja. Hangulatát Babits sorai fejezik ki leginkább: a mártíriumra készülő kormányfő utolsó pillanatait:

Mi minden voltál már nékem, édes hazám!
De most érzem csak, hogy mi voltál igazán.
Most érzem, hogy nincs hely számomra kívüled
s mi börtönnek látszott, szabadság tornya lett.
Most érzem, hogy sorsom a hazámnak sorsa,
mint fához a levél, hulltomig kapcsolva,
mert nem madár vagyok, hanem csak falevél,
mely ha fája kidőlt, sokáig ő sem él.

dr. Ferencz Mária cst.

A képeket köszönjük a 622. sz Gaal Gaston cserkészcsapatnak!

Húsvét a koronavírus idején

A koronavírus átírta az életünket. Ez a mondat számtalanszor és sok helyen megjelent már, érvénye pedig az élet minden területére, így a cserkészetre is fennáll. Az iskolai oktatás átállása a digitális módszerre azt eredményezte, hogy a gyerekek a számítógépek adta világban még jobban kiismerik magukat, bár ebben a tekintetben – lévén „digitális bennszülöttek” – talán már kezdetben is tanáraik nagy része előtt jártak.

Cserkészeinket is virtuális együttlétre hívták az órs- és rajvezeztők nemcsak itthon, hanem szerte a világon. Az együttlétnek ezek a formái az összetartozás tudatát erősítették, de a személyes együttlétnek mégis csak pótszerei lehettek – lehetnek. Ilyen körülmények között jött el a Húsvét ünnepe. Ebben az időszakban más években a templomi szertartások során a cserkészeknek, akik ministránsok, énekkarosok is lehetnek, fontos szerep szokott jutni a keresztúton, a szent sír építésében, őrzésében, a feltámadási körmenetben. A Táborkereszt évről évre hívja fel a programjában a cserkészek figyelmét arra, hogy a helyi szokások szerint kapcsolódjanak be a szent három nap eseményeibe. Az alkalmak most sorra elmaradtak, a szertartások asszisztencia nélkül zajlottak le. Ezek a napok azonban most arról is szóltak, hogy belső készítésre templomon kívül is részesei akartak lenni a cserkészek a Húsvét misztériumának. Hogy melyik órs, csapat hogyan élte meg ezt a húsvétot, azt nehéz lenne számba venni, de voltak, akik a technikát segítségül hívva megörökítették és mások számára is elérhetővé tették. A krónikás ezek alapján idézheti vissza azokat a napokat.

A passiót virágvasárnapon és nagypénteken szokták templomainkban elmondani, énekelni. Idén mindkét napon egy budai ház lapos tetején adta elő az előírt, egymástól két méter távolságban egy cserkész-scholás hármast (148. cscs). A nagypénteki keresztút több helyszínen és formailag is eltérően valósult meg. Az egyik helyen a helyi plébános néhány hívővel járta a kálvária stációit, az egyes ál-

lomásokhoz fűződő elmélkedéseket cserkészek olvasták fel egyenruhában – változatos helyszíneken (443.). Máshol a keresztút átvezető énekei orgonakísérettel szólaltak meg egy templom belső terének részleteivel, az elmélkedéseket cserkészek olvasták fel – ugyancsak egyenruhában, különböző helyszíneken (929.). De volt arra is példa, hogy csak az elmélkedések kerültek fel a Facebookra. A feltámadás örömét egy cserkész flashmob hirdette (914.)

A húsvét hétfő nem lehetséges locsolkodás nélkül. A távolságtartás, otthon maradás követelménye bizony nem kedvez ennek a népszokásnak, de a cserkész leleményesség itt is megtalálta a megfelelő formákat. A húsvéti locsolkodás történhetett egy-egy csapaton belül, de az internet révén a cserkészek széles köreihez is eljuthatott. Voltak locsoló versek, locsolás vödörből, locsolótömlővel, sok-sok jó kedvvel – a lányok meg valahol nézhették okostelefonjaikon, számítógépeiken (47., Csapatmentorok, és még sokan mások).

Jó volt látni, hogy a cserkészek nem hagyták, hogy a koronavírus legyen a győztes húsvétkor.

A krónikás

GRATULÁLUNK

Ferenc pápa 2020. május 26-án, kedden Főtisztelendő Dr. Kerekes László szentszéki tanácsost, a kézdivásárhelyi Boldog Özséb-plébánia plébánosát Tharros c. püspökévé és a Gyulafehérvári Főegyházmegye segédpüspökévé nevezte ki.

Kerekes László segédpüspök

A kinevezett segédpüspök 1968. július 23-án született Kézdivásárhelyen. Tanulmányait szülőfalujában, Gelencén kezdi meg, majd Kézdivásárhelyen folytatja, és 1986-ban érettségizik a Gyulafehérvári Római Katolikus Kántoriskolában. 1987-ben megkezdji filozófiai és teológiai tanulmányait a Gyulafehérvári Hittudományi Főiskolán, majd 1990-től a Budapesti Központi Papnevelő Intézet növendékeként folytatja és fejezi be 1992-ben. 1993. május 16-án szentelik pappá Gelencén, a Szent Imre-templomban. 1994-ben kánonjogi licenciátust, majd 2004-ben egyházi jogi doktorátust szerez az ottawai (Kanada) Szent Pál Egyetemen.

26 évnyi papsága alatt dr. Kerekes László sokféle pasztorális feladatkörben szolgált: 1994–2000 között a Gyulafehérvári Érseki Bíróság bírósági helynöke, a Gyulafehérvári Hittudományi Főiskola fegyelmi prefektusa és kánonjog tanára. 1996-tól ugyanitt retorikát, homiletikát és pedagógiát tanít. A Gyulafehérvári Hittudományi Főiskola tudományos folyóiratának, a *Studia Theologica Transsylvaniaensia*-nak társalapítója. 2000 decemberében szentszéki tanácsosi címet kap. Jelenleg a Gyulafehérvári Érseki Bíróság helyettes bírósági helynöke, és 2004 óta Kézdivásárhelyen a Boldog Özséb-plébánia plébánosa. Anyanyelvén kívül folyékonyan beszél románul és angolul.

A püspökszentelés helyszínét, időpontját a későbbiekben közöljük.

Főegyházmegyénk kinevezett segédpüspökét foglaljuk imánkba.

„Az Úr Krisztus, az élő Isten Fia, aki azért jött, hogy megváltsa népét bűneitől, hogy minden ember megszentelődjék, miként őt küldte az Atya, úgy küldte ő is apostolait, akiket, nekik adván a Szentlelket arra szentelt, hogy ők is megdicsőítsék az Atyát a földön és üdvözítsék az embereket »Krisztus testének, azaz az Egyháznak építésére« (Ef 4,12)”. (CD 1)

Gyulafehérvár, 2020. május 26-án, Néri Szent Fülöp emléknapján.

+ Dr. Kovács Gergely
érsek

forrás: Magyar Kurír

Kerekes László nemcsak plébánosként és egyházjogászként ismert, hanem a kézdivásárhelyi Gábor Áron cserkészcsapat vezetőjeként is, aki számos felső-háromszéki cserkészcsapat létesítésénél és újraindításánál bábáskodott.

A Háromszék című internetes lap cikkéből idézünk:

– Mi lesz a cserkészvezetői tevékenységével, lesz-e ideje folytatni ezt a nagyon fontos ifjúságnevelő hivatást?

– Nagyon sokat köszönhetek az egyházközségnek, és benne a cserkészeimnek, mert olyan a csapatunk, mint egy nagy család. Nagy kihívás lesz számukra, hogy nem lehetek közel, nem tudok annyira besegíteni a szer-

vezésbe, cserkészkedésbe. Nagyon sok jó vezető van azonban, akik tudják, mit kell tenniük, hogyan vigyék tovább a cserkészcsapatot. Az elmúlt években több alkalommal bebizonyították a tehetségüket, amikor nem voltam velük egy túrán vagy táborban, épp olyan szuper volt, mind a szervezés, mind a foglalkozás. Léleekben és imádságban mindig velük vagyok, talán nem is meglepő, ha álmaimban évekig visszatérnek majd a csodálatos, közös cserkészélmények, a cserkész-túrák és cserkész-táborok.

– Hogyan látja az egyházmegyét, milyen sürgető, megoldásra váró feladatokat kellene elkezdni vagy tovább folytatni?

– Az egyházmegyében és a világegyházban is a legsürgetőbb feladat az evangélium hirdetése, felismerni az „idők jeleit”, hogyan kell Isten igéjét továbbadni. A nagy kihívás mindannyiunk számára az elvilágiasodás, mely eltávolítja az embereket Istentől. Ez pedig óriási feladat: úgy élni, gondolkodni, beszélni, cselekedni, hogy az emberek Isten utáni vágyakozása megerősödjön, ahogyan Bosco Szent János mondta: „Feladatunk úgy élni, hogy mások általunk szeressék meg az Istent!” Az a mély hit és tudat, hogy szükségünk van a jó Istenre, és csak Vele lehet boldog az életünk.

„Teremtésvédelem BiPi nyomán” pályázatunk eredménye

A Táborkereszt vezetői az ideai cserkészév programjához illeszkedően, amelynek a központi gondolata a teremtésvédelem, pályázatot hirdetett meg „Teremtésvédelem BiPi nyomán” címmel. A pályázóktól idézeteket vártunk BiPi műveiből tudván, hogy mozgalmunk alapítója rajongásig szerette a természetet, amelynek minden rezdülését a Teremtőn keresztül szemlélte. Ezeket a gondolatokat vártuk a pályázatokban megjeleníteni. Úgy gondoltuk, hogy BiPi-nek több mun-

kája több kiadásban is megjelent magyarul, ezekből fognak majd a beküldött anyagok összeállni. Tudomásunk szerint azonban vannak olyan könyvek is, amelyeknek nincs magyar fordítása. Így további lehetőségként vettük fel, hogy szívesen fogadjunk idegen nyelvű idézeteket is, amelyeknek külön értékét jelentheti, ha azok fordításával is megbirkóznak a pályázók. Az idézetekhez pontos forrásmeg-

jelölést kértünk (a mű címe, kiadó neve, kiadás éve, oldalszám). Végül a teremtés szépségeinek képi megfogalmazását, az idézetek képekkel való gazdagítását is tartalmazta a pályázati kiírás arra gondolva, hogy az összegyűlt, reményeink szerint gazdag anyag valamilyen formában történő közreadása tartalmilag is, esztétikai szempontból is a cserkész ismeretanyag értékes részévé válhat.

A pályázat leadási határideje a cserkészek védőszentjének, Szent Györgynek az ünnepe, április 24-e volt.

A Táborkeleszt munkatársai öt pályamunkát bíráltak el – ennyi érkezett be. Egy pályázó lekészte a határidőt, így a díjazásnál nem tudtuk figyelembe venni, de a tervezett kiadásba már az általuk

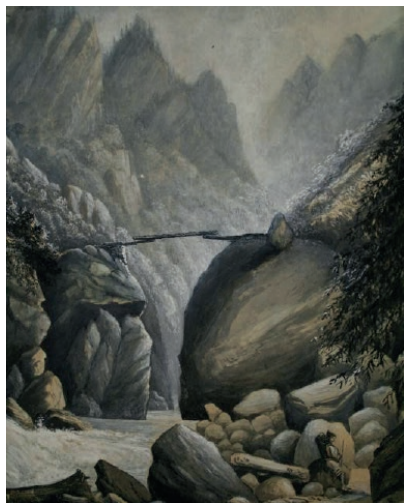
gyűjtött idézeteket is számba vesszük, tehát nem dolgoztak hiába. A készülő kiadványhoz átnézett hat pályamunka 77 idézetet tartalmaz, egy-egy pályázó 10–15 idézetet küldött be. A beérkezett idézetek között volt néhány érvénytelen, mert forrásmegjelölés nélkülinek, hiányosnak bizonyultak, ezeket, illetőleg a többeknél is előforduló, azonos szövegeket összevonva tisztán 47 különböző idézet maradt, amelyek mind Bi-Pi istenhitére világítanak. Ezek az idézetek rendre arról szólnak, hogy a természet csodái által hogyan jutunk

el a Teremtőhöz, Istenhez! Amikor majd egy füzetben összegyűjtve megjelentetjük ezeket az idézeteket kiegészítve Alapítónknak még három, magyar nyelvre lefordított alapműve idézeteivel és odaillő képekkel, nem lesz csoda, ha az olvasók meglepődnek, hogy ezt a katonát milyen mélyen járta át a hit. Lehet rá mondani, hogy ennek a hitnek a bőségéből, Jézus szavaival: „a szív bőségéből szól a száj”. Nem prédikál, nem hittanórát tart, de minden szépség: erdő-mező, virág, hegy, folyó, vízesés, felhő, csillagos ég, vagy akár az emberi test csodái, neki a Teremtőről, Istenről beszélnek. Ezt az élményt egyszerűen és természetesen, és mindig ott, a helyszínen osztja meg a fiatalokkal.

Felmerülhet a kérdés: mit jelent az a megjegyzés, hogy „még három, magyar nyelvre lefordított alapműve” idézeteivel kiegészülnek a pályázati anyagok? Nos, a pályázók a kiírást – már csak a magasabb pontszámok kedvéért is – úgy értelmezték,

hogy minél több idegen nyelven megjelent munkából célszerű idézni, amihez a magyar nyelvű megfeleltetést vagy saját fordításukkal oldják meg, vagy a megjelent magyar nyelvű kiadásból veszik. Így az idézetek túlnyomó többsége angol, néhány pedig olasz nyelvű kiadásból származik. Azok a pályázók értek el alacsonyabb pontszámot, akik elsősorban a magyar nyelvű kiadványokból dolgoztak. Ez azt jelenti, hogy valamennyi pályázó igen kiváló, értékes munkát végzett, mindnyájan nagy

elismerésre méltók. Az idézetekhez jól illő fényképeket, némelyikhez saját rajzot is készítettek. Valamennyien megérdemlik, hogy a tervezett kiadvány megjelenése után a következő cserkésznemzedékek hála-lásan gondoljanak rájuk. Reméljük sokan és sokféleképpen fogják a jövőben használni, belőle gazdagodni és a fiatalokat gazdagítani.

A pályázat végeredménye:

1. Kovács Benedek (412. sz. cscs.)	58 pont,	jutalom: 30 e. Ft
2. „Szamóca” őr (58. sz. cscs.)	56 pont	jutalom: 20 e. Ft
3. Farkas Zsófia (52. sz. cscs. VMCSSZ)	54 pont	jutalom: 10 e. Ft
4. Kovács Árpád „Reál” (25. sz. cscs.)	40 pont	
5. Halász Botond (148. sz. cscs.)	26 pont	
„Gesztenye” őr (808.sz. cscs.)	25 pont.	

Gratulálunk valamennyiüknek, és további eredményes JÓ MUNKÁT!

Táborkereszt OBK

A cikkben szereplő képek egytől-egyig Bi-Pi saját alkotásai